

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/619/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215210873
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215210873.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie ECKER - KÁN & PARTNERS, so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9-C1, proti žalovanej: W. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. X, J. o zaplatenie sumy 70,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 31. mája 2016 č.k. 6C/403/2015-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 46,49 eura, právnemu zástupcovi žalobcu, I. E. T., advokátovi S. kancelárie R. - T. & G., so sídlom v J., L. C. J. X-CX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 70,70 eura do 15 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Okrem toho žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania k rukám JUDr. E. T., advokáta, do 15 dní po právoplatnosti tohto rozsudku v sume 16,50 eura. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1, § 12 ods. 2 písm. b), § 14 ods. 2, § 17 ods. 1 písm. a), e), ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, § 101 ods. 2, § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP). Z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 06. 02. 2015 cestovala žalovaná v Bratislave na linke MHD č. 5, na ktorej bola vykonaná kontrola cestovných lístkov. Pri kontrole sa nevedela preukázať platným cestovným lístkom, preto jej bola uložená pokuta v sume 70,- eur a povinnosť zaplatiť cestovné v sume 0,70 eura. Žalovaná skutkovo a ani právne nespochybnila uplatnený nárok žalobcu a neprodukovala žiaden dôkaz na vyvrátenie jeho tvrdení. Vzhľadom na obsah predložených listinných dôkazov, vychádzajúc zo zákonných ustanovení, ako aj Prepravného poriadku žalobcu, považoval súd prvej inštancie návrh žalobcu za dôvodný a preto mu vyhovel. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov. Podľa názoru súdu prvej inštancie boli účelne vynaložené iba trovy vo forme zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eura. Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia, túto náhradu súd prvej inštancie nepriznal, lebo trovy nepovažoval za účelne vynaložené s prihliadnutím na tú skutočnosť, že žalobca zamestnáva zamestnancov s vysokoškolským právnickým vzdelaním. Okrem toho sa nejednalo o skutkovo a právne zložitú vec, naopak, išlo o typizovanú žalobu na zaplatenie sumy cestovného a postihu, kde sa mení len spotrebiteľ, deň cestovania a linka, na ktorej cestovanie spotrebiteľ uskutočnil. Takýto záver považoval súd prvej inštancie za súladný s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 M Cdo 5/2013, ako aj s nálezom Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I.ÚS 988/2012.

2. Proti tomuto rozsudku v časti náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v nesprávnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku (CSP). Bol toho názoru, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatňovaných žalobcom v návrhu na začatie konania vo veci samej. Zdôraznil, že súd prvej inštancie mohol iba z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať alebo sčasti nepriznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania. Zároveň poukázal na ustálenú súdnu prax, a to najmä rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009. Podľa názoru žalobcu nemožno nepriznať, resp. znížiť trovy konania len preto, že išlo o drobný spor a len s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 OSP. Takýmto postupom, ktorým súd prvej inštancie náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, resp. absentujú také argumenty, ktoré by mali pre rozhodnutie relevantný význam, nepochybne odníma účastníkom konania možnosť konať pred súdom. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé konanie. Práve v takýchto konaniach vyčíslené trovy konania predstavujú niekoľkonásobok samotnej pohľadávky a možno ich vzhľadom na nie ich samotnú výšku, ale na pomer medzi výškou istiny a výškou trov konania označiť za neprimerané. Žalobca mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojim postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Súd mal rozhodnúť o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP, ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať žalobcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. Uviedol, že zaplataenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou žalobcu, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znížovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Považoval za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané, aby žalovaná neznášala trovy procesne plne úspešného žalobcu, ktoré mu vznikli, vrátane trov právneho zastúpenia. S ohľadom na vyššie uvedené žiadal odvolací súd, aby zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o trovách konania tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súčasne žiadal, aby odvolací súd zaviazal žalovanú na úhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,26 eura (1/2 úkonu á 16,60 eura + DPH a 1 krát režijný paušál 8,58 eura + DPH), a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 - zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01.07.2016, ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

8. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Pokiaľ odvolací súd nerozhodne o potvrdení napadnutého rozhodnutia (§ 387 CSP) alebo o jeho zrušení (§ 389 CSP), napadnuté rozhodnutie zmení, t.j. predpokladom zmeny rozhodnutia je to, že ho nemožno potvrdiť ani zrušiť. K zmene napadnutého rozhodnutia dochádza predovšetkým vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne vtedy, ak súd prvej inštancie síce správne zistil skutkový stav, ale dospel k nesprávnym právnym záverom.

10. V danom prípade bolo z obsahu súdneho spisu zistené, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 10.06.2015 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť istinu v sume 70,70 eura, trovy konania (súdny poplatok) v sume 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia v sume 89,96 eura (3 úkony právnej služby á 16,60 eura + DPH za prevzatie zastúpenia, zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplataenie, ďalšia porada s klientom a písomné podanie na súd + 3 x režijný paušál 8,39 eura + DPH). Súd prvej inštancie vydal dňa 08.07.2015 pod č.k. 6C/403/2015-7 platobný rozkaz, ktorý uznesením zo dňa 22.03.2016 č. k. 6C/403/2015-22 z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť žalovanej na známu adresu v Slovenskej republike, v plnom rozsahu zrušil. Uznesením zo dňa 26.04.2016 č.k. 6C/403/2015-24 ustanovil žalovanej opatrovníčku, ktorou bola tajomníčka súdu prvej inštancie, O. O.. V predmetnej veci sa dňa 31.05.2016 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok. Ten nadobudol právoplatnosť, okrem časti týkajúcej sa trov, dňa 06.09.2016 a vykonateľnosť, okrem časti týkajúcej sa trov, dňa 20.09.2016.

11. Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

12. Podľa § 150 ods. 2 OSP ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

13. Podľa § 200ea OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

14. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

15. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Za účelné vynaložené trovy považoval súd prvej inštancie iba trovy vo forme zaplataeného súdneho poplatku v sume 16,50 eura. Trovy právneho zastúpenia nepovažoval za účelne vynaložené, pretože žalobca zamestnával zamestnancov s vysokoškolským právnickým vzdelaním. Nejednalo sa o právne a skutkovo zložitú vec, naopak, išlo o typizovanú žalobu na zaplataenie sumy cestovného a postihu, kde sa mení len spotrebiteľ, deň cestovania a linka, na ktorej cestovanie spotrebiteľ (žalovaná) uskutočnil.

18. Z obsahu súdneho spisu je nepochybné, že v danej veci ide o drobný spor, pretože žalobca si v ňom uplatnil istinu 70,70 eura.

19. Odvolací súd po preskúmaní súdneho spisu, najmä napadnutého rozsudku a odvolania žalobcu, dospel k záveru, že v danej veci je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o trovách zmeniť. Za účelne vynaložené trovy na právne zastúpenie považoval odvolací súd dva úkony advokáta - prevzatie a príprava zastúpenia dňa 20.04.2015 (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len „vyhláška“) a podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu na súd dňa 10.06.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky), oba úkony

po 16,60 eura + 20 % DPH (spolu 39,84 eura), spolu s paušálnou náhradou hotových výdavkov za 2 úkony právnej služby po 8,39 + 20 % DPH v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky (spolu 20,14 eura). Odvolací súd nepovažoval za účelne vynaložené výdavky tie výdavky, ktoré boli vynaložené na pokus o zmier - výzva na zaplatenie, keďže tá bola právnym zástupcom žalobcu vyhotovená mesiac pred tým, ako mu udelil žalobca plnú moc na zastupovanie. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovi teda patrí náhrada trov pozostávajúca zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 eura v celom rozsahu a s ohľadom na charakter veci, keďže ide o tzv. drobný spor, je tu daný dôvod na zníženie náhrady ostatných účelne vynaložených trov na právne zastúpenie primerane, t. j. v rozsahu 50%. To znamená, že v súhrne patrí žalobcovi náhrada trov konania v sume 46,49 eura pozostávajúca zo súčtu súdneho poplatku 16,50 eura a trov právneho zastúpenia v sume 29,99 eura. Suma trov právneho zastúpenia pozostáva z 50 % súčtu súm 39,84 eura a 20,14 eura (59,98 eura).

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, podľa názoru odvolacieho súdu, boli v súdnej veci splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 150 ods. 2 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia. V danej veci ide nepochybne o drobný spor a výška trov konania, ktoré žalobcovi vznikli (za zaplatený súdny poplatok suma 16,50 eura a náhrada trov právneho zastúpenia v sume 59,98 eura), vo vzájomnom pomere k priznanej pohľadávke (70,70 eura) je neprimeraná. Je potrebné mať na zreteli, že žalobcovi trovy konania, spojené so zaplatením súdneho poplatku ako zákonnej povinnosti bez ohľadu na charakter sporu, nepochybne patria v celom rozsahu. Preto nepriznanie alebo zníženie trov žalobcu sa v princípe môže dotknúť len trov spojených s právnym zastúpením. Bolo by však v rozpore s účelom zákona číslo 586/2003 Z. z. o advokácii, ktorý za výkon advokácie označuje zastupovanie klientov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi, ako i ďalšie formy špecifikovaných právnych činností, ak sa vykonávajú sústavne a za odmenu (§ 1 ods. 2 zákona), paušálne nepriznávanie trov právneho zastúpenia len z dôvodu, že ide o drobný spor. Zohľadniac odbornú náročnosť a časovú prácnosť zastúpenia v prejednávanej veci, predovšetkým v kontexte s jej masovým charakterom, odvolací súd za primerané zníženie trov konania považoval zníženie náhrady trov právneho zastúpenia v rozsahu 50%.

21. Pre uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil v napadnutej časti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 46,49 eura, právnemu zástupcovi žalobcu JUDr. E. T., advokátovi S., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

26. V danej veci súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26.04.2016 č.k. 6C/403/2015-24 ustanovil žalovanej opatrovníka z dôvodu jej neznámeho pobytu podľa § 29 ods. 2, 4, 5 OSP, ktorou bola tajomníčka súdu prvej inštancie, O. Prijatím CSP, s účinnosťou od 01. 07. 2016, došlo k vynechaniu právnej úpravy procesného opatrovníka strany sporu s neznámym pobytom. To znamená, že od uvedeného momentu prestali platiť účinky procesného opatrovníctva O. O. v predmetnom konaní, na základe čoho odvolací súd na uznesenie súdu prvej inštancie o ustanovení opatrovníka žalovanej ďalej neprihliadal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).